

JUSTITSMINISTERIET

Civil- og Politiafdelingen

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K

Dato: 7. januar 2012
Kontor: Civilkontoret
Sagsbeh: Christina Hjeresen
Sagsnr.: 2012-0037-0004
Dok.: 335867

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 1 vedrørende forslag til lov om ændring af våbenloven (Straf for overtrædelse af knivforbuddet) (L 61), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 23. januar 2012. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Peter Skaarup (DF).

Morten Bødskov

/

Cristina Gulisano

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

**Spørgsmål nr. 1 vedrørende forslag til lov om ændring af våbenloven
(Straf for overtrædelse af knivforbuddet) (L 61):**

”Ifølge Politiken den 8. december 2011 viser en endnu ikke offentliggjort rapport fra Retsmedicinsk Institut på Syddansk Universitet, at der i perioden fra 2005 til 2011 blev begået 19 knivdrab i Syddanmark, hvoraf de 16 blev begået i hjemmet. De allerfleste af disse forbrydelser blev begået med lovlige knive, især køkkenknive. Det kriminalpræventive Råd har desuden for nylig offentliggjort en undersøgelse om ’Knivsager i Danmark’, som, efter en gennemgang af 15 måneders knivsager hos politiet i København, Fyn, Nordsjælland og Østjylland, viser, at i 41 procent af sagerne, 174 tilfælde, var gerningsstedet et privat hjem. Kun 6 procent af knivepisoderne i undersøgelsen skete på værtshus, café eller på en bodega (se artiklen ’Knivdrab begås næsten altid med lovlige knive’, lagt på pol.dk den 8. december 2011).

Vil ministeren oplyse, hvor mange domfældelser, der er foretaget i forhold til knivoverfald i hhv. 2009, 2010 og om muligt 2011, og i hvor mange af disse tilfælde den eller de knive, der blev anvendt i overfaldet, har været enten lovlige eller ulovlige knive?”

Svar:

Justitsministeriet har til brug for besvarelsen af spørgsmålet indhentet en udtalelse fra Rigsadvokaten, der har oplyst følgende:

”Indledningsvis bemærkes, at jeg har forstået spørgsmålet således, at der særligt tænkes på sager, hvor der er anvendt kniv i forbindelse med vold (straffelovens § 119, stk. 1, og §§ 244-246) eller drab (straffelovens § 237).

Det kan oplyses, at Rigsadvokaten ikke er i besiddelse af statistiske oplysninger af den karakter som nævnes i spørgsmålet, idet det ikke er muligt ved elektronisk udtræk fra politiets sagsbehandlingssystem (POLSAS) at adskille sager, hvor vold og drab er begået under anvendelse af kniv fra andre volds- og drabssager. Tilvejebringelse af oplysninger om antallet af sager, hvor der er anvendt kniv, samt oplysninger om den anvendte knivtype ville således forudsætte en ressourcekrævende manuel gennemgang i politikredsene af samtlige afsagte domme i volds- og drabssager i perioden 2009-2011.

Det kan dog oplyses, at Rigsadvokaten i oktober 2009 afgav en redegørelse til Justitsministeriet om anvendelsen af knive i forbindelse med drab, vold eller trussel om vold samt forsøg herpå.

Grundlaget for redegørelsen var 69 by- og landsretsdomme afsagt i perioden fra den 1. januar 2009 til den 30. juni 2009, som politikredsene og statsadvokaturerne havde indsendt til Rigsadvokaten på baggrund af en midlertidig indberetningsordning. Dommene indeholdt i alt 73 domfældelser, heraf 15 domfældelser vedrørende drab (straffelovens § 237) eller forsøg herpå, 37 domfældelser vedrørende vold (straffelovens § 119, stk. 1, og §§ 244-246) eller forsøg herpå, og 21 domfældelser vedrørende trusler (straffelovens § 119, stk. 1, og § 266) eller forsøg herpå.

Gerningsstedet var i lidt over halvdelen af domfældelserne et ikke-offentligt tilgængeligt sted.

I 55 af sagerne forelå der oplysninger om knivtypen. 2 domfældelser (ca. 4 pct.) vedrørte lovlige foldeknive, dvs. foldeknive med en klinge på højst 7 cm., som ikke kan fastlåses i udfoldet position. Disse knive er lovlige at besidde på både offentligt tilgængeligt sted og ikke-offentligt tilgængeligt sted. I den ene sag var kniven anvendt på offentligt tilgængeligt sted, og i den anden sag var kniven anvendt på gerningsmandens bopæl.

I 11 af domfældelserne (ca. 20 pct.) var kniven omfattet af våbenbekendtgørelsens § 15, stk. 1 (dengang § 14, stk. 1), og knivene var dermed som udgangspunkt ulovlige at besidde på både offentligt tilgængeligt og ikke-offentligt tilgængeligt sted (f.eks. springknive). I otte sager var knivene anvendt på offentligt tilgængeligt sted, mens knivene i de øvrige tre sager var anvendt på ikke-offentligt tilgængeligt sted.

I 42 domfældelser (ca. 76 pct.) var der tale om andre former for knive end de førnævnte, og knivene var således som udgangspunkt omfattet af forbuddet i våbenlovens § 4, stk. 1, ved besiddelse på offentligt tilgængeligt sted, men ikke omfattet af reglerne i våbenbekendtgørelsen. I 27 af tilfældene var der anvendt husholdningsknive. 7 af disse husholdningsknive var anvendt på offentligt tilgængeligt sted. I 15 af tilfældene var der anvendt andre typer knive, herunder foldeknive, der kan fastlåses i udfoldet position, hobbyknive og knive med en klingelængde på over 7 cm. I 10 af disse tilfælde var knivene anvendt på offentligt tilgængeligt sted.

Den omtalte redegørelse vedlægges.”